Trei din jucătorii lui F. C. Köln (de la stînga la dreapta : Flohe, Rühl și Löhr) își manifestă bucuria cuceririi Cupei R.F.G.

VIITORUL ADVERSAR AL LUI DINAMO BUCUREȘTI

F. C. KÖLN ESTE MAI PUTERNIC CA ORICÎND!

Titlul pe care-l reproducem în facsimil, după un număr recent al revistei vest-germane „Kicker", recomandă de la sine pe adversarul lui Dinamo București din primul tur al „Cupei cupelor". Intr-adevăr, parcurgînd articolul colegului Walter Setzepfandt privitor la pregătirile formației din Köln pentru noul sezon, ajungem la concluzia că — încurajați de succesul strălucit din Cupă — elevii lui Hans Merkel lansează acum, în noul campionat, un atac puternic și la titlul de campioni.

UN EXCELENT LOC 4

De altfel, ei au încheiat excelent și campionatul 1967—68 ; pe locul 4, după F.C. Nürnberg (campioană actuală), Werder Bremen și Mönchengladbach și înaintea unor echipe ca Bayern München, Eintracht Frankfurt, MSV Duisburg, Eintracht Braunschweig, Hannover 94 și Alemannia Aachen, care urmează în această ordine.

Să recunoaștem, locul 4 în campionatul R.F.G. (cu 18 echipe !) e o „carte de vizită" care vorbește de la sine. Iată, cifric, bilanțul lui F.C. Köln în campionat :

4. F C. Köln 34 17 4 13 68:52 38 p

Meciurile directe ale lui F.C. Köln cu campioana (F.C. Nürnberg), au constituit adevărate „regaluri" fotbalistice. La Köln, rezultatul a fost egal (3—3) iar la Nürnberg gazedele au învins la mare luptă, cu 2—1. Deosebit de eficace s-a dovedit viitorul adversar al lui Dinamo, în special pe teren propriu, unde a repurtat 12 victorii, unele dintre acestea la scoruri record ca : **7—0 cu Schalke 04, 5—0 cu Kaiserslautern, 5—1 cu Frankfurt, 4—0 cu Karlsruhe !** De altfel, echipa din Köln, cu cele 68 de goluri marcate, ocupă locul 4 ca eficacitate în R.F.G., fiind întrecută doar de Mönchengladbach, de echipa campioană și de MSV Duisburg. Una dintre explicațiile eficacității o constituie predilecția antrenorului HANS MERKEL și a asistentului său HANS SCHÄFER (fostul internațional) pentru jocul ofensiv. La aceasta, trebuie să adăugăm și prezența în atac a internaționalului LÖHR care — cu cele 27 de goluri marcate — a terminat pe primul loc în clasamentul golgeterilor. Un alt excelent realizator al echipei este extremul dreapta RÜHL, care a înscris și el 13 goluri în campionat.

In ultima etapă de campionat, F.C. Köln a învins în deplasare, cu 2—1 pe Eintracht Braunschweig.

CUM AU CUCERIT CUPA

Pentru a ajunge în finala Cupei R.F.G., echipa F.C. Köln a eliminat mai întîi o formație din liga B, Hamburg Saar, apoi trei echipe din prima ligă, pe **Eintracht Frankfurt, Eintracht Braunschweig** și **Borussia Dortmund.** Adversarul din meciul final, formația de liga a II-a **V.F.L. Bochun,** a fost marea revelație a Cupei R.F.G. din acest an, reușind să-și croiască drumul spre meciul de la Ludwigshaffen (unde s-a disputat finala) după ce a scos din cursă 4 echipe de prima categorie !

Finala a fost cîștigată de F.C. Köln, cu 4—1, prin golurile marcate de jucătorii internaționali din formație, Rühl (2), Löhr și Hornig, dar în minutul 38 scorul era încă egal, 1—1 ! După pauză, Köln a făcut însă un joc care a plăcut mult celor 60.000 de spectatori prezenți la acest meci.

FORȚE NOI !

Pentru noul sezon, conducerea tehnică a echipei a procedat la o remaniere a lotului. După ce a renunțat la serviciile a șapte jucători din vechiul lot, F.C. Köln și-a asigurat aportul unor jucători de certă valoare, considerați de presa de specialitate drept „cîștiguri certe" pentru formație. Este vorba în primul rînd de PETER BLUSCH, de la Eintracht Frankfurt, un tînăr fundaș central despre care ziarele scriu că **„este de-ajuns de copt și pentru echipa națională"** și care va face un cuplu forte cu renumitul Weber. Cel de-al doilea „B" vine de la München și se numește LUDWIG BRUNDL (22 ani), atacant central, care va juca pe dreapta lîngă eficacele Rühl. In fine, al treilea „B" este WERNER BISKUP achiziționat de la Fortuna Düsseldorf, un jucător ceva mai matur — are 26 de ani — care joacă în apărare.

In afara „celor 3 B", vor mai juca la Köln în acest sezon BIRKHÖLZER, portar, promovat din propria echipă de juniori, care a apărat poarta echipei de juniori a R.F.G. în recentul turneu U.E.F.A., și HERMES, provenit de la lotul de amatori.

Așa încît, la această oră, lotu echipei (care a început pregătirile) se prezintă astfel :

PORTARI : **Soskici** (fost internațional iugoslav), **Heyeres, Birkhölzer.**

FUNDAȘI : **Hemmersbach, Weber** (de 30 de ori internațional A), **Blusch, Biskup, Thielen, Pott, Regh.**

MIJLOCAȘI : **Overath** (de 36 de ori internațional A), **Simmet, Flohe.**

ATACANȚI : **Rühl, Jendrossek, Bründl, Löhr** (internațional A), **Hornig** (internațional A), **Hermes** și **Langanke.**

Dintre aceștia, **Weber** și **Overath** au făcut parte din echipa națională care a învins recent la Stuttgart echipa Braziliei cu 2—1.

Verstärkung durch drei aus der Gruppe B

Köln ist so stark wie nie zuvor!

Acest titlu a apărut recent în revista vest-germană „KICKER" :
„Întărire prin trei mari B"
„KÖLN ESTE MAI PUTERNIC CA ORICÎND"

VALCAREGGI:

„SECRETUL MEU — 18 TITULARI !"

Născut la **Trieste**, la 12 februarie 1919, **Giuseppe Valcareggi** a jucat aproape 20 de ani, ca mijlocaș și inter. Îl găsim pe rînd în echipele **Ponziana** (1932/33), **Triestina** (1934/35), **Fiorentina** (1940/41), **Milan** (1942/43), **Bologna** (1945/46), **Fiorentina** (1947/48). Cariera de antrenor și-a început-o la **Piombino** (1952). A condus apoi **Prato** (1956), **Fiorentina** (1962), **Atalanta** (1964). Din 1965 a fost numit antrenor federal. A lucrat mai întîi ca secund al lui **Edmundo Fabbri,** apoi în colaborare cu **Helenio Herrera** și acum se găsește singur la conducerea tehnică a reprezentativei **Italiei,** numirea sa fiind valabilă pînă la finele anului 1970.

— Ce crede, mai întîi, ce simte un om care n-a avut bucuria să ajungă în echipa națională, ca jucător, despre succesul național pe care a condus-o ca antrenor în „Campionatul Europei" ?

— „Victoria de pe stadionul olimpic mi-a dat o mare satisfacție. Mi-a adus în inimă pacea, liniștea după care tînjeam în zilele acelea agitate ale competiției. Victoria n-a fost netedă și nici total neapelabilă. Eu recunosc că toate cele patru formații, venite în **Italia,** mai ales prin plăcuta surpriză produsă de iugoslavi, au fost de forțe apropiate. Ceea ce cred că nu ne poate fi contestat este faptul că în finalul întrecerii ne-am dovedit cei mai siguri și mai puternici. Am realizat cel mai mult ca fotbal ofensiv în rejucarea finalei și acest lucru poate fi demonstrat de orice prezentare a filmelor luate în partida rejucată".

— Care a fost secretul victoriei italiene ?

— „Nu vreau, nu-mi place să fac pe misteriosul. Nici un leac miraculos și nici măcar o tactică secretă nu ne-a dus la victorie. Am făcut însă o experiență importantă, ștind un an și jumătate lîngă **Fabbri,** și din ea am învățat foarte, foarte mult. Mi-am dat seama că meseria de antrenor al naționalei depinde mai mult de o pricepere psihologică, de o cunoaștere a sufletelor jucătorilor. Nu am urmărit în perioada pregătirii, foarte scurtă, a **„Campionatului Europei"** decît să comit cît mai puține greșeli în privința alcătuirii programului de antrenament și, mai ales, a construirii unei atmosfere de perfectă colegialitate între jucători, atmosferă în care rolul de frunte îl deține antrenorul. Deciziile cele mari — trei modificări în formația din prima finală, cinci în cea pentru a doua finală — le-am luat după lungi consultări cu mine însumi, dar și impunîndu-mi mai mult curaj, riscînd într-un procent care nu mă caracteriza. Împrejurarea, destul de rară, că am avut în realitate 18 titulari m-a ajutat cum nu se poate mai bine. Acesta a fost secretul victoriei noastre finale !".

— Există realmente un rol al antrenorului, al selecționerului în timpul meciului ?

— „După părerea mea, nu. Principala obligație a selecționerului se încheie cînd oamenii lui au păsit pe gazon. În cele 90 sau 120 de minute, jucătorii sînt cei care mai pot face ceva. Pentru antrenor, în aceste momente de tensiune, marea calitate rămîne aceea de a fi calm și lucid. Doar așa observațiile lui pentru pauză vor fi cele mai obiective și, mai cu seamă, cele mai eficace. Eu, unul, fierb, arăt ca un leu în plină furie în momentele dinaintea jocului. Din clipa începerii partidei mă transform, nici eu nu știu cum, într-un flegmatic spectator".

— Care ar fi punctele unui program ideal de pregătire a națională ?

— „Înaintea partidei oficiale sînt total împotriva jocurilor grele, de verificare. O partidă de distracție, cu juniorii sau o echipă de foarte lejeră categorie, mi se pare cea mai indicată. E o naivitate să pretinzi că formația mai poate fi clarificată în aceste întîlniri dinaintea meciului oficial ! Cînd ai convocat jucătorii, echipa este formată în mintea ta. Sigur, dacă aș avea posibilitatea unor partide amicale interreprezentative, în care nu mă interesează rezultatul, acolo aș face încercări. Altfel, nu. Cred că selecționerul dotat pentru o asemenea funcție vede formația, fracționar, în partidele în care îi urmărește pe selecționabili, la ciuburile lor. Cînd i-a reunit, calitatea lui rămîne aceea de a-i convinge pe cei 11 să intre în rolurile construite de acum în imaginarul lui plan. Socotesc o asemenea operațiune superlativul în această profesie în care ești de regulă singur contra a zeci și zeci de mii de păreri".

LUIGI SCARAMBONE

Valcareggi, pe vremea cînd împărțea cu **Helenio Herrera** conducerea reprezentativei italiene

IDEEA UNEI LIGI EUROPENE? O ABSURDITATE

Mărturisiri, gînduri ale lui Sir STANLEY ROUS

REPORTERUL : *Sir Stanley, există impresia că F.I.F.A. își pierde din ce în ce influența și competența asupra federațiilor continentale. Corespunde această impresie realității ?*

SIR STANLEY ROUS : „Nu. Deși este adevărat că unele federații continuă să depășească tărîmul sarcinilor ce le revin. De exemplu, nu are prea mult sens dacă U.E.F.A. înființează o comisie de arbitri. O asemenea comisie există de mult la F.I.F.A...".

R. : *Cum s-ar putea înlătura dualismul ?*

S. : „F.I.F.A. și U.E.F.A. ar trebui să înființeze comisii de consilieri care să elimine operațiunile unde atribuțiile se suprapun".

R. : Care sînt relațiile între F.I.F.A. și U.E.F.A. ?

S. : „Sînt bune și sperăm să colaborăm și în viitor sub aceleași bune auspicii".

R. : Vă este cunoscut faptul că U.E.F.A. și „sora" sa sud-americană (n.n. Uniunea Sud-americană de fotbal) *au ajuns la un acord direct asupra organizării jocurilor pentru Cupa mondială ? Vă mai este cunoscut faptul că organizarea acestor jocuri ar urma să cadă de acum înainte în competența federațiilor continentale și nu în aceea a F.I.F.A. ?*

S. : Nu, nu cunosc aceste lucruri și totodată spun că nu este posibil așa ceva. U.E.F.A. sau Federația sud-americană nu pot să răspundă pentru aceste jocuri finale. Noi am căutat să extindem competiția și să includem și cîștigătorii cupelor Asiei, Americii Centrale și Oceaniei.

R. : Ați propus și o reformă a sistemului de calificare pentru campionatul mondial ?

S. : Da. Vreau să terminăm odată cu împerecherea consanguină. Deocamdată, însă, acest deziderat are numai forma unui plan.

R. : Puteți să-l precizați ?

S. : Ideea de bază a fost formulată astfel, încît de acum înainte să fie decisă de performanță și nu de prestigiu. În afară de aceasta va trebui să promovăm diversitatea fotbalului, și țări cu diferite stiluri să joace împreună. De exemplu, *Scoția* nu a jucat niciodată împotriva *Tunisiei.* Care au fost motivele ? De ce nu se poate perfecta o întîlnire *Italia — Ghana ?* Greutăți de transport ? Cred că astăzi nu mai poate fi vorba de așa ceva.

R. : Vă gîndiți la preliminarii pentru care echipele ar trebui să călătorească în jurul globului ? De exemplu dacă o țară europeană va trebui să joace cu una din Asia.

S. : Nu. Să nu exagerăm. Dar, de exemplu, s-ar putea include într-o serie două continente — Europa și Africa. Mă gîndesc la un total de 32 de echipe care desemnează în opt grupe de cîte patru echipe, cele 16 participante, care pe urmă vor participa la turneul final.

R. : Cum va lupta F.I.F.A. împotriva așa-zisului amatorism de formă ? De ce s-a renunțat la decizia că acei jucători care au participat la campionatul mondial să nu mai aibă drept de joc și la Olimpiadă ?

S. : A fost propunerea Danemarcei, o țară unde fotbalul este practicat numai de amatori. Și noi am considerat această propunere ca bine venită, fiindcă și așa nu prea există mijloace de control. Desigur, cunosc consecințele, dar ce să facă F.I.F.A., să se eschiveze de la o problemă care și în alte discipline nu poate fi clarificată ?

R. : Sir Stanley, ce poziții ia F.I.F.A. față de propunerea Franței de a se organiza o ligă europeană ?

S. : Trebuie să plecăm de la punctul de vedere că un campionat este, pentru orice țară, pîinea. Jocurile diferitelor competiții europene sînt marmelada pe această pîine. Dacă am înființa o ligă europeană — și ea va avea destule greutăți de întîmpinat — nu cred că ea va contribui la creșterea popularității fotbalului. În schimb ar primejdui viața campionatelor naționale. Acestea la rîndul lor trebuie să existe fiindcă fac parte din organizarea de bază. Cred că ideea unei ligi europene este absurdă.

(După „Sport-Illustrierte" München)